

Политическата връзка свързва в едно членовете на обществото, организирано в държава, като им придава ново качество - всеки от тях става гражданин и получава права и задължения, които се реализират в живота на тази държава.

Политическото отношение свързва гражданите или ги противопоставя в зависимост от техния статус по отношение на политическата власт. Те са конкуренти, съперници, противници или врагове в борбата за оцеляване на институциите на политическата власт. Защото тези институции са командните височини на цялата система на обществения живот.

Тези противоречия, тези общи потребности, които могат да се удовлетворят само ако се разрешат противоречията на базата на общия интерес, са по целия терен на обществения живот, като има и огнища на постоянно напрежение.

Първо. В отношенията между отделните сфери, области на обществения живот, на стика, както е прието да се казва, винаги има огнища на напрежение. Между икономика, политика, право, морал и др. е естествено да съществуват противоречия и проблеми по силата на тяхната взаимна обвързаност като обществен и държавен интерес, както и поради тяхната относителна обособеност и самостоятелност.

Второ. Противоречията, сблъсците във вътрешните работи на отделните области или сфери на обществения живот, невинаги могат да се разрешат със собствени сили. Когато тези противоречия, тези социални проблеми в отделните сфери и области на обществения живот не могат да се решат със собствени сили, спорещите страни, които се нуждаят от решения в името или от името на обществения или държавния интерес, защото повече или по-малко, наистина го засягат, тези противоречия и проблеми са също територията, по която минава границата на политическото общество.

Трето. Индивидите, семействата, социалните групи, включително класите и нациите са носители както на своите, така и на обществените интереси, както на противоречията между самите интереси, така и между интересите и възможностите за тяхното удовлетворяване. Техните носители са свързани и противопоставяни, налага им се да бъдат заедно и да се борят един срещу друг и тъкмо поради това от техните ежедневни взаимодействия и сблъсъци произтича необходимостта от политиката като фактор за

запазване на равновесието в обществото и държавата.

Както се вижда, политическото общество обхваща почти цялото общество. В Това мнение има нещо вярно но то не е цялата истина. Понеже в обществото, в неговата структура няма етажност, има разрези. Един от тях е политиката, политическото общество, което именно като разрез обхваща цялото общество.

Политиката, която със своите многобройни пипала прониква и в най-затъntenите кътчета на обществения живот. Политиката върши своята работа по една и съща осова линия: вазимообвъразността, зависимостта между хората като обществен и държавен интерес и противоречието между този интерес и техните частни интереси, между изискванията на тези интереси и възможностите за тяхното удовлетворяване.

Социалният обхват на политическата структура е също така пълен или тотален. Няма сфера на обществения живот, в която политическата воля чрез своето превъплъщение в държавна да не си казва решаващата дума.

Политическата структура със своите институции на държавна власт и длъжностните лица в тях е гаранция за самата система на обществен и държавен живот. Поради това борбата за смяна на обществена система с друга неминуемо преминава през коренната промяна на политическата структура.

Следователно политическият процес протича в цялата система на обществения живот. Той се осъществява в няколко основни направления.

Всеки, личност или социална група, когато овладее властта, се стреми чрез нейните институции, чрез своите хора – длъжностни лица, да наложи в тях своите интереси и воля като всеобщи, като обществени и по този начин да им открие възможно най – голям простор за реализация, за удовлетворяване.

За да се превърне обаче един частен интерес в обществен, във всеобщ, той наистина трябва да има достатъчно основания за това.

Най – напред: представите, схващанията, възгледите на носителите на частния интерес трябва действително да удовлетворяват изискванията на всеобщия, на обществения интерес, да му откриват простор, нов мащаб, да отстраняват пречките пред него, да разрешават проблемите му, да осигурява развитие, напредък на обществото и държавата.

След това: тези представи, възгледи, схващания и т.н. изразяващи частния интерес, трябва да се ползват с подкрепата на голяма част от населението на държавата. Не от всички еднаква, не без една или друга уговорка, но подкрепа, и то изразена публично. Овен това в тази маса от хора е редно да има една друга сила, също масова, също милиони хора, която да е кръвно заинтересувана от превръщането на своя частен интерес в обществен и да е готова да се бори решително, дори да се сражава за това. Пример е френската буржоазия в същата тази революция от 1789 г. Ето защо исторически радикалното превръщане на частния интерес в обществен е мисия, по силите само на класата. Превръщането на един частен интерес в друг частен интерес с по – широк обхват е също елемент на политиката, когато това е част от мащабната борба за утвърждаването на един частен интерес като всеобщ, като обществен. Но при смяна на общественото - политическата система това е по силите само на класата, която трябва да бъде достатъчно силна и като маса, и като организация.

Политиката означава да се живее в човешка общност и е процес на отстъпване на част от естествените права на човека в полза на общото. Заедно с това в политическия живот човек получава права, които са от жизнено значение за неговия частен интерес.

В политическия процес човек осъзнава общия, обществения интерес и неговата връзка с частния интерес на индивида, социалната група. В политиката се формира съзнанието на принадлежност към общността, необходимостта да се води борба за интересите на общността и чрез нея да се защитава частния интерес, както и готовността за жертви, включително саможертвата в името на тези общи интереси.

В политиката, политическия процес, се осъзнава в превръщането на частния интерес във всеобщ както основата на по – голямото или по – малкото обективно съвпадение, така и чрез създаването и поддържаната илюзия за тяхното тъждество. Държавата е висша политическа общност, но тъкмо поради това политическия процес не се развива само на този висок етаж, а и на по – долните, на които се води борбата за овладяване на командната височина. Главното съдържание на тази борба са класовите

противоречия, те определят хода и характера и, макар в нея да участват и носители на социално – групови, национални, регионални и други противоречия, включително и междуличностни.

По подобен начин се развиват нещата и в по малките човешки обединения, различните социални групи. Необходимо е наличието на общи или близки по същество интереси, но мотивът за действие идва от осъзнаването на тези интереси от хората в групата, от схващането какво те представляват, какво трябва да направят, как да действат и т.н., за да постигнат налагането на своите интереси в мащаба на по – широка човешка съвкупност и да постигнат своите цели.

В политиката, в политическия процес и борба, се формира организираната човешка практическа сила, способна да осъществи промените в обществото в съответствие с изискванията на обективното прогресивно развитие и неговия човешки носител.

В политическия процес, се постига реалната и съзнаваема връзка на индивида с общото, с общия интерес като политическа държава. Това става чрез специфичните форми и механизми на политическия живот. Държавата политически се намесва във всички сфери, поддържа собствения си авторитет и привидната, илюзорна позиция на над групова и надкласова политическа общност, която стои по - горе от борещите се сили и от самото общество.

В своята всекидневна или почти всекидневна среща с органите на изпълнителната власт на политическата общност, на държавата, индивидът, социалната група, частният интерес се сблъскват с контрола. Чрез нейните декрети, постановления, наредби, правилници и т.н. действия, многобройни като чиновниците или изобщо държавните лица, които стоят зад тях, човекът, социалната група, обществото е под надзор. Човекът е длъжник на държавата и ѝ плаща данъци, такси и т.н., задължен е да приеме серия от ограничения в дейността си, които му се налагат и го задължават да не предприема действия, които са в негов интерес, но не са в интерес на държавата.

В политическия процес човек се чувства обвързан със силата на друга, голяма общност, зад която стои нейният “Официален представител – държавата”.

Следователно: политиката регулира живота на човешка общност, разделена на групи с противоречиви интереси, политическо е самосъзнанието на индивида, че трябва да живее в такава общност, че трябва да приема нейните правила като сила над себе си, че общият интерес е над неговия частен.